ជំពូក ៩

ហោភ

ពួកមនុស្សដែលរស់នៅទឹកដីភីលីស្ទីន
ដែលប្រជាជាតិអ៊ីស្រាអែលបានចូលមក
ពួកគេជាមនុស្សអាក្រក់ណាស់ ។ ពួកគេជាពួក
កាណាន ហើយមានភាសា ខុសគ្នាពីពួកអ៊ីស្រាអែល ។
ពួកគេបានយកមនុស្សមកថ្វាយជាដង្វាយ
ហើយ ឱនក្រាបចំពោះមុខព្រះដែលធ្វើពី
មាស ប្រាក់ លង្ហិន និង ឈើ ។

ព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជូនហោរានិងពួកសង្ឃ
ដើម្បីប្រាប់ពួកគេឱ្យ ប្រែចិត្ត
ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែបន្តអំពើបាបរបស់ខ្លួន។
ដូចជាព្រះអម្ចាស់ បានបំផ្លាញមនុស្សនៅសម័យ
ណូអេ និងបំផ្លាញទីក្រុង សូដុម និង កូម៉ូរ៉ា
ព្រះនឹងបំផ្លាញពួកកាណានដែរ។

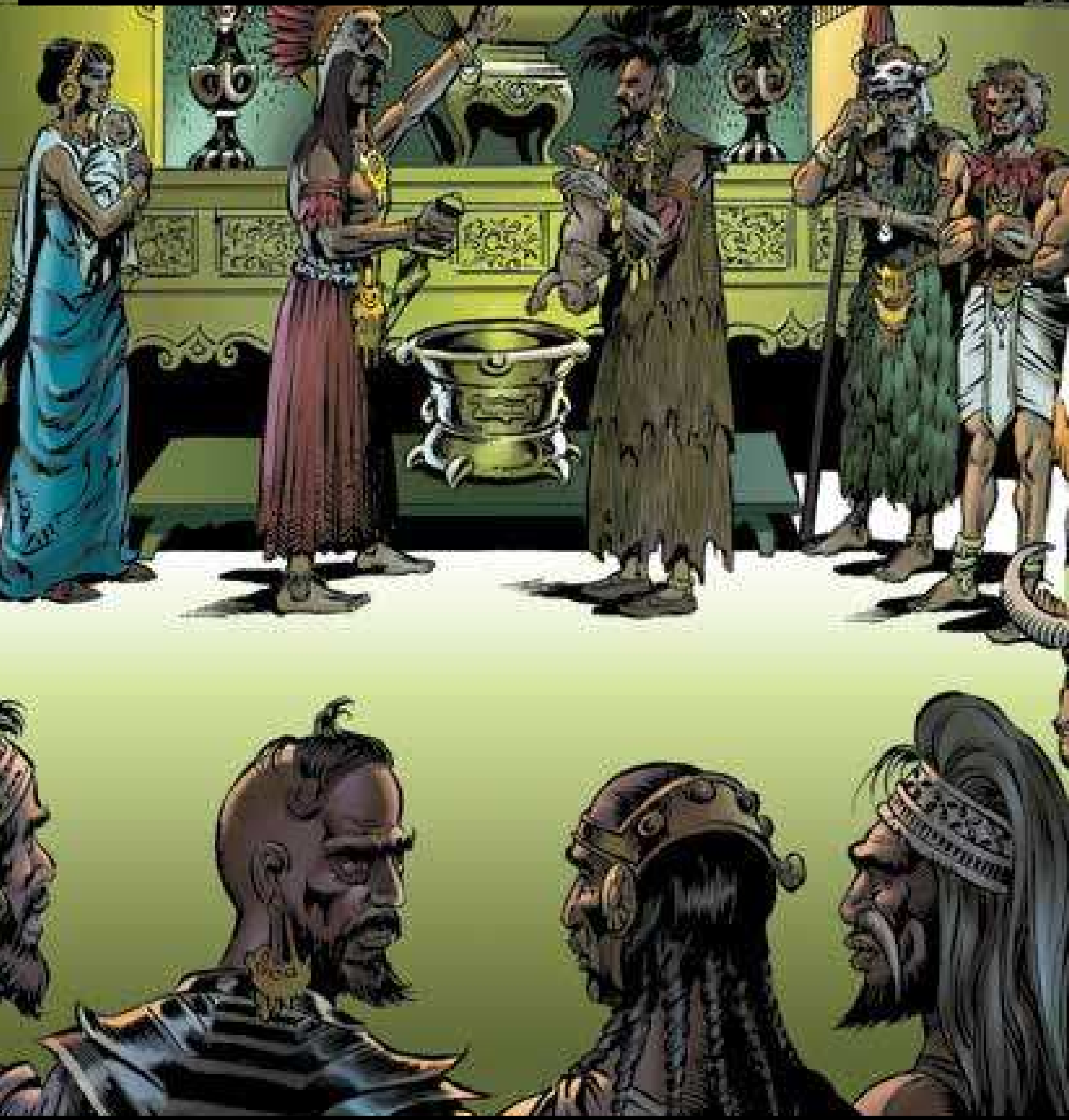

ចោទិយកថា ១៨:៩-១១

ថ្ងៃណាមួយប្រហែលយើងនឹង ធ្វើជាសម្តេចសង្ឃ ហើយយើងនឹងធ្វើ ជាអ្នកថ្វាយយញ្ញបូជា។
វាគួរឱ្យស្អប់ខ្ពើម តែយើង ត្រូវតែធ្វើ។ ធ្វើបុណ្យបានបុណ្យ ធ្វើបាបបានបាប។

ពួកថ្វាយបង្គំរូបចម្លាក់ដែលរស់នៅទឹកដីនៃការសន្យា តស៊ូជាមួយប្រជាជាតិអ៊ីស្រាអែល ហើយបានវាយប្រយុទ្ធដើម្បីរក្សាទឹកដីរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់បានផ្តល់អំណាចឱ្យប្រជាជាតិអ៊ីស្រាអែលវាយឈ្នះពួកគេ។

យ៉ាងម៉េចបានជាឯងហ៊ានចូលវិហារដ៏ស័ក្តសិទ្ធនេះ!
ឯងបានសម្លាប់កូនង៉ែតជាលើកចុងក្រោយ ។

នៅពេលសង្គ្រាមដ៏សាហាវបានបញ្ចប់ ពួកហេព្រើរបានឈ្នះលើសត្រូវរបស់គេ ហើយពួកគេបានធ្វើជាម្ចាស់នៅលើទឹកដីរបស់សត្រូវនោះ លោក យ៉ូស្វេ បានប្រកាសប្រាប់ពួកគេថា...
ឥឡូវចូរទៅ ហើយតាំងទីលំនៅលើ ទឹកដីនោះ។ កុំធ្វើបាបតាមពួកគេដែលបានរស់នៅក្នុងទឹកដីនេះមុនអ្នក ដ្បិតព្រះនឹងជំនុំជំរះពួកអ្នកដូចពួកគេដែរ។

យ៉ូស្វេ ២៤:២-១៤
ព្ធយុកោរបស់យើងពីដំបូងគឺ អ័ប្រាហាំ
បានមកពីពួកមនុស្សគោរពរូបចម្លាក់ព្រះ ។
ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ ហើយបាន
សន្យាធ្វើឱ្យគាត់ទៅជាប្រជាជាតិដ៏ខ្លាំងមួយ ។
ព្រះអម្ចាស់ក៏មានបន្ទូលទៀតថា ប្រជាជាតិរបស់ទ្រង់
នឹងចុះទៅប្រទេសអេស៊ីព្ទ ហើយរស់នៅទីនោះ៤០០ឆ្នាំ ។
បន្ទាប់មកទ្រង់នឹងនាំពួកគេចេញ
ហើយត្រឡប់ទៅកាន់ទឹកដី
ដែលយើងទើបតែមកដល់ ។ ជាង៥០០ឆ្នាំក្រោយមក
យើងបានមកដល់ថ្ងៃដែលព្រះបានបំពេញកិច្ចសន្យា
របស់ទ្រង់ទៅអ័ប្រាហាំ ។

នៅក្នុងទឹកដីថ្មីពួកគេមានសន្តិភាព មានកសិដ្ឋានផ្ទាល់
ហើយមានអាហារហូបគ្រប់គ្រាន់ ។ ព្រះអម្ចាស់
ប្រទានពរដល់ពួកគេលើសប្រជាជាតិផ្សេងៗ ។
បង ដល់ពេល ហូបបាយហើយ ។
យកថ្មនេះចេញសិន

ដូចព្រះបានសន្យា
ពួកហេព្រើរបានចំរើនរហូតដល់ពួកគេ
ពេញទឹកដីនោះ
ទីក្រុងរបស់ពួកគេមានសភាពរស់នៅល្អ
និងប្រកបដោយយុត្តិធមិ ។
ប្រជាជាតិថ្មីនេះបានហៅថា អ៊ីស្រាអែល ។
ជំរាបសួរ
សុខសប្បាយទេ ប្អូនស្រី ។
ថ្ងៃនេះត្រីរបស់ប្អូន
យ៉ាងម៉េចដែរ ?
វាស្រស់ៗ
ទើបតែ យកមកពីសមុទ្រ

ព្រះយេហូវ៉ា
បានវាយឈ្នះលើខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង
ប៉ុន្តែនៅតែមានការគោរពរូបចម្លាក់ក្នុងទឹកដីនេះ ។
នៅថ្ងៃនេះ ចូរពួកអ្នកជ្រើសរើសព្រះមួយណាដើម្បីថ្វាយបង្គំ
ថាតើព្រះក្លែងក្លាយ
របស់មនុស្សនៅទឹកដីនេះឬព្រះរបស់អ័ប្រាហាំ ។
ចំពោះខ្ញុំនិងក្រុម គ្រួសាររបស់ខ្ញុំ
យើងនឹងថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ ។

សូមព្រះអម្ចាស់ឃាត់កុំឱ្យពួកទូលបង្គំ
លះបង់ទ្រង់ចោល ហើយទៅថ្វាយបង្គំព្រះផ្សេង
ពីព្រោះទ្រង់បានប្រើអំណាចព្រះចេស្ដាដើម្បីនាំ
យើងចេញពីទាសករនៅស្រុកអេស៊ីព្ទ ហើយបាន
ថែទាំយើងនៅវាលរហោស្ថានដែរ ។
យើងសន្យាបំរើព្រះអម្ចាស់!

ហើយទ្រង់បានដេញមនុស្សដែលនៅទឹកដីនេះចេញពីមុខយើង
ព្រមទាំងពួកអាម៉ូរី ដែលធ្លាប់នៅទឹកដីនេះ ។
ដូច្នេះយើងនឹងថ្វាយ
បង្គំព្រះអម្ចាស់ព្រោះទ្រង់ជាព្រះរបស់យើង ។
ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ទ្រង់ជាព្រះដែលប្រចណ្ឌ
បើសិនពួកអ្នកលះបង់ទ្រង់ហើយគោរពតាមរូបចម្លាក់ ទ្រង់
នឹងប្រែមកធ្វើឱ្យមានសេចក្តីវេទនានិងបំផ្លាញពួកអ្នក ។

ពួកអ្នកធ្វើសាក្សីជំទាស់នឹងខ្លួនឯងថា ពួកអ្នក បានជ្រើសរើសនឹងថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ ។
ពួកយើងធ្វើជាសាក្សី!
ខ្ញុំនឹងកត់ទុកកិច្ចសន្យាក្នុង សៀវភៅ ដែលពួកអ្នកបានធ្វើ ជាមួយព្រះនៅថ្ងៃនេះ ។

ដូចអ្វីៗដែលពួកយើងធ្លាប់ស្ដាប់ម៉ូសេ យើងនឹងស្ដាប់ បង្គាប់អ្នកដែរ ឱ្យតែព្រះអម្ចាស់គង់ជាមួយអ្នក ដូចទ្រង់ គង់នៅជាមួយម៉ូសេ ។ អ្នកណាដែលប្រឆាំងនឹងក្រឹត្យវិន័យ នៃព្រះអម្ចាស់ អ្នកនោះត្រូវតែសម្លាប់ចោល ។

និក្ខមនំ ២១:២៨-២៩, យ៉ូស្វេ ២៤:១៥-២៤

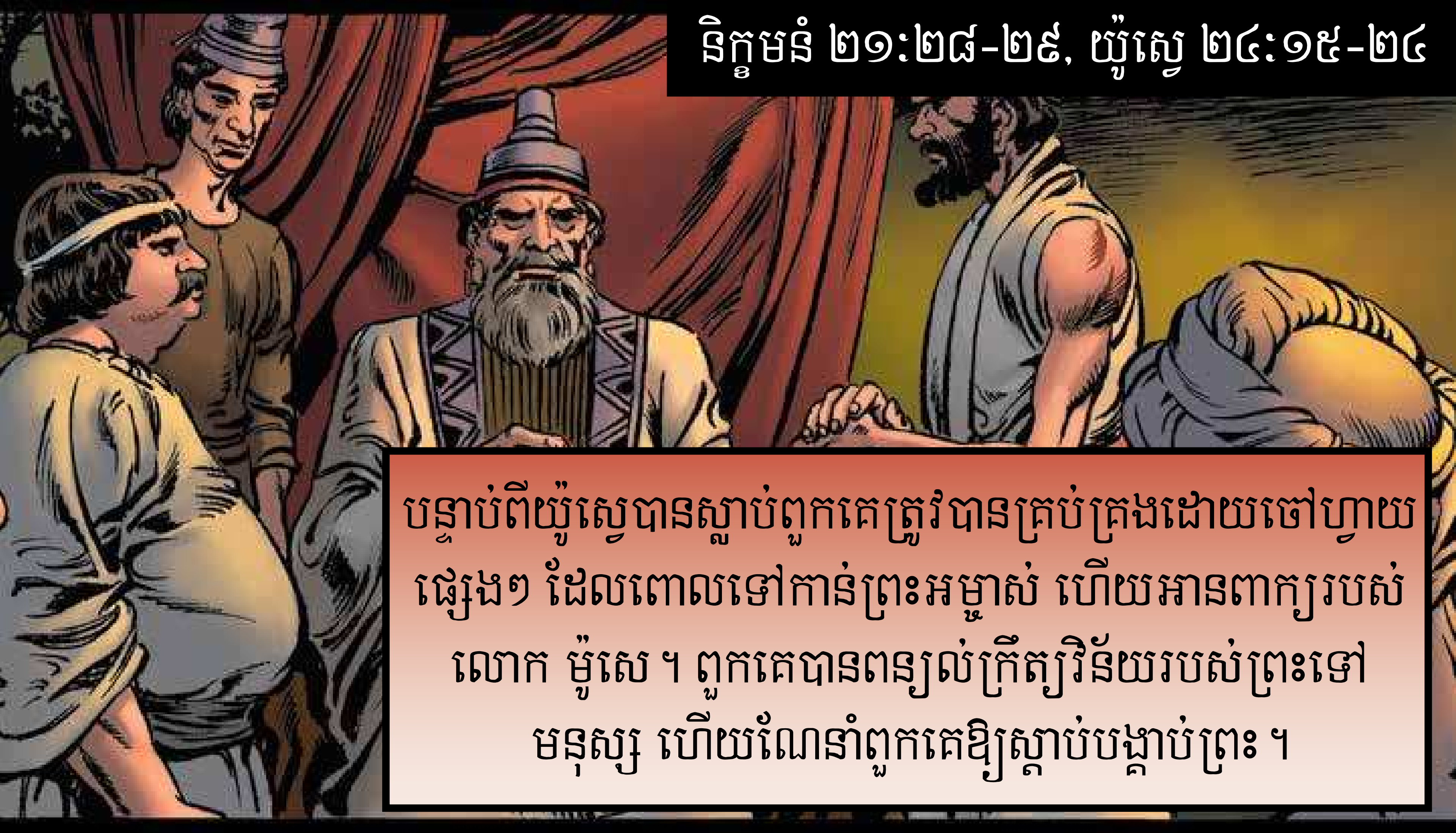

បន្ទាប់ពីយ៉ូស្វេបានស្លាប់ពួកគេត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយចៅហ្វាយផ្សេងៗ ដែលពោលទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ហើយអានពាក្យរបស់លោក ម៉ូសេ ។ ពួកគេបានពន្យល់ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះទៅមនុស្ស ហើយណែនាំពួកគេឱ្យស្តាប់បង្គាប់ព្រះ ។

តើក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ និយាយយ៉ាងម៉េចអំពីគោដែល បានជល់នរណាម្នាក់ ?
ម៉ូសេ បាននិយាយថា ម្ចាស់គោត្រូវទទួលខុសត្រូវពី ការខូចខាត ហើយគោនោះ ត្រូវសម្លាប់ ។

នៅមួយរយៈនោះពួកមនុស្សបាន ចងចាំនូវភាពអស្ចារ្យដែលព្រះ
បានធ្វើតាមរយៈលោកម៉ូសេ និង យ៉ូស្វេ ។ ពួកគេមានអំណរគុណ
ដោយបានរួចពីទាសកររបស់ពួក អេស៊ីព្ទ ។ ពួកគេបានថ្វាយបង្គំ
ព្រះយេហូវ៉ា ហើយថ្វាយ យញ្ញបូជាដូចដែល ទ្រង់បានបង្គាប់ ។

ប៉ា ហេតុអ្វីពួកសង្ឃ
នឹងសម្លាប់កូនចៀមរបស់យើង ?
តើមេបំផ្លាញរបស់ព្រះនឹងយាងមក
ដូចដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលព្ធយុកោ
របស់យើងនៅអេស៊ីព្ទឬ ?
ទេ កូនប្រុស មេបំផ្លាញ
នឹងមិនមកទេ ប៉ុន្តែឈាមរបស់
កូនចៀមនឹងគ្របបាំងអំពើបាបយើង
ហើយធ្វើឱ្យយើងបានគាប់ក្នុង
ព្រះនេត្ររបស់ទ្រង់ ។

ពួកគេធ្លាប់បានសន្យាជាមួយយ៉ូស្វេថា ពួកគេនឹងថ្វាយបង្គំ
ព្រះអម្ចាស់ ហើយគោរពតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់
ប៉ុន្តែមនុស្សគ្រប់គ្នាមិនបន្តថ្វាយបង្គំព្រះយេហូវ៉ាទេ។
នៅពេលឈប់មានការអស្ចារ្យទៀត នោះពួកមនុស្ស
ជំនាន់ក្រោយបានភ្លេចពីព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់
ហើយពួកគេបានថ្វាយបង្គំរូបចម្លាក់ដែលគ្មាន
ជីវិតនិងថ្វាយបង្គំជីដូនជីតារបស់ពួកគេដែរ។

ពួកចៅហ្វាយ ៣:៧-៨, ១២-១៣, ៤:១-២, ១០:៦-៧

នៅពេលសេចក្ដីជំនុំជំរះបានធ្លាក់លើប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ពួកគេបានចងចាំនូវក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ ហើយបានលន់តួនូវអំពើបាបរបស់ខ្លួន ។
ឱ ! ព្រះយេហូវ៉ា សូមអត់ទោសបាបយើងផង នឹងផ្ដល់នូវភាពសុខសាន្តដល់យើងវិញ ។
ពេលពួកគេបានសារភាពនូវអំពើបាបរបស់ខ្លួន ទ្រង់បានអត់ទោសឱ្យពួកគេ ហើយផ្ដល់ឱ្យទឹកដីរបស់គេវិញ ។

ពួកមនុស្សក៏ធុញទ្រាន់ពីការណែនាំរបស់ចៅហ្វាយ ដែលស្វែងរកព្រះ ហើយណែនាំពួកគេដោយគម្ពីររបស់ព្រះ ។ ដូច្នេះពួកគេបានសម្រេចចិត្តតែងតាំងស្តេចមួយអង្គដើម្បីគ្រប់គ្រងលើពួកគេ ។
ដីចំការរបស់ឯងនឹងត្រូវរឹបអូសសម្រាប់នគរនេះប្រើ ។ អ្នកអាចទុកកូនស្រីរបស់អ្នកនៅទីនេះ យើងនឹងថែរក្សានាង ។

សាំយូអែល គឺជាហោរាហើយក៏ជាចៅហ្វាយ គាត់បានព្រមានពួកគេថា
នៅពេលពួកគេតែងតាំងស្តេច ពួកគេបដិសេធព្រះអម្ចាស់ដែលជាអ្នក ដឹកនាំរបស់ពួកគេ
ពួកគេមិនចង់ដើរតាមសេចក្តីជំនឿទេ ។ ស្តេចសូល បានធ្វើទុក្ខទោសពួកគេ
ដោយយកលុយ ទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយកូនប្រុសនិងកូនស្រីពួកគេធ្វើជាអ្នកបំរើក្នុងវាំង ។

ពេលស្តេចសូលកាន់តែចាស់ វិញ្ញាណ
អាក្រក់មកសណ្ឋិតក្នុងទ្រង់ ហើយព្រះអង្គ
មិនអាចគ្រប់គ្រងអារម្មណ៍បានទេ។
ថ្ងៃមួយទ្រង់បានព្យាយាមចាក់សម្លាប់ក្មេង
ប្រុសដាវីឌ ដែលកំពុងលេងពិណថ្វាយទ្រង់។

សូល បានប្រព្រឹត្តអំពើបាបកាន់តែច្រើនឡើង ទ្រង់បាន ឈ្នានីសមនុស្សគ្រប់គ្នាហើយទ្រង់ក៏ភ័យខ្លាច ។ វិញ្ញាណអាក្រក់បានសន្យាផ្តល់អំណាចនិងទ្រព្យសម្បត្តិដល់ទ្រង់ តែវានាំតែសេចក្តីវិនាសនិងការឈឺចាប់នៃព្រលឹង ។

សាំយូអែលទី១, ៨

ខ្ញុំមើលឃើញភាពងងឹត
វាមិន មែនជាការល្អទេ ។
ទ្រង់នឹងសុគត
ក្នុងសមរភូមិហើយអ្នកផ្សេងនឹង
សោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ។
សូល បានលះបង់ចោលព្រះ
ដែលមានព្រះជន្មរស់ ហើយបាន
ពិគ្រោះជាមួយមេធ្មប់ ។
សូល បានសុគតក្នុងសមរភូមិ ហើយ
ព្រលឹងរបស់ទ្រង់ធ្លាក់ទៅក្នុងឋាននរក ។

ព្រះអម្ចាស់ជ្រើសរើសយុវជនម្នាក់ដើម្បីសោយរាជ្យ ជំនួសស្ដេច សូល ។ គាត់ជាអ្នកគង្វាលចៀម ដែលបានស្រឡាញ់និងគោរពក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ គាត់ជាយុវជនម្នាក់ដែលសូលបានព្យាយាមសម្លាប់ ។
ព្រះយេហូវ៉ា ទ្រង់ជាអ្នកគង្វាលខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងមិនខ្វះអ្វីសោះ ។ ទ្រង់ឱ្យខ្ញុំដេកសម្រាកនៅទីមានស្មៅខៀវខ្ចី ទ្រង់កែព្រលឹងខ្ញុំឡើងវិញ ។
ដាវីឌ ជាមនុស្សសុចរិត ហើយជាទីស្រឡាញ់របស់ ព្រះ ។ តើគាត់ជាមនុស្សម្នាក់ដែលនឹងសង្គ្រោះមនុស្សពីអំពើបាបនិងសេចក្ដីស្លាប់ឬ ? តើ ដាវីឌ ជាមនុស្ស ម្នាក់ដែលព្រះបានសន្យាឬ ?

សាំយូអែលទី១, ១៨:១០-១១, ៣១:៤, ១៦:១-១៣, ទំនុកដំកើង ២៣:១-៣

មានពរហើយអ្នកណាដែលមិនដើរតាមដំបូន្មាន
មនុស្សអាក្រក់ ក៏មិនឈរនៅក្នុងផ្លូវរបស់មនុស្ស មានបាប
ឬអង្គុយនៅជាមួយនឹងពួកមនុស្សដែល មើលងាយ
អ្នកនោះត្រេកអរតែនឹងក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ យេហូវ៉ាវិញ
ក៏រំពឹងគិតក្នុងក្រឹត្យវិន័យទ្រង់ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃដែរ

អ្នកនោះនឹងដូចជាដើមឈើដែលដុះនៅក្បែរផ្លូវ
ទឹក ដែលបង្កើតផលតាមរដូវកាល ហើយស្លឹក
ក៏មិនចេះស្រពោនឡើយ ឯការអ្វីដែលអ្នក
នោះធ្វើ នោះនឹងចំរើនឡើងទាំងអស់

ចំណែកមនុស្សអាក្រក់មិនដូច្នោះទេ គឺគេដូចជា
អង្កាមវិញ ដែលខ្យល់ផាត់ខ្ចាត់ខ្ចាយទៅ
ដូច្នេះពួកមនុស្សអាក្រក់នឹងមិនធន់ក្នុងការជំនុំជំរះ
ទេ ឯពួកមានបាបក៏ឈរក្នុងពួកជំនុំមនុស្សសុចរិត
មិនបានដែរ

ដ្បិតព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់ជ្រាបផ្លូវរបស់មនុស្សសុចរិត
តែផ្លូវរបស់មនុស្សអាក្រក់នឹងវិនាសទៅវិញ។

នៅពេល សូល សុគត
ដាវីឌក៏បានក្លាយទៅ
ជាស្តេចរបស់អ៊ីស្រាអែល
ហើយបានដឹកនាំ
ពួកមនុស្សថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ និង
ដើរតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់។
ប្រគល់ដីឱ្យគាត់វិញ ហើយមិន
ត្រូវយកពន្ធពីគាត់ទៀតទេ។
សាំយូអែលទី២, ២:៤ ទំនុកដំកើង
១, កិច្ចការ ១៣:២២-២៣
ក្រោមការសោយរាជ្យរបស់ ដាវីឌ ប្រជាជាតិ
បានរីកចំរើន ហើយបានរស់នៅដោយយុត្តិធម៌។

ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ដាវីឌ
ហើយបានបង្ហាញ រឿងជាច្រើននៅថ្ងៃអនាគត ។
ស្ដេច ដាវីឌ បានសរសេរ
នូវបទទំនាយទាំងនោះក្នុងសៀវភៅទំនុកដំកើង ។
បទទំនាយជាច្រើនត្រូវបានបំពេញរួចរាល់ហើយ ។
ស្ដេចដាវីឌ គឺសុចរិត
ប៉ុន្តែទ្រង់ក៏មាន បាបដែរ
ដូច្នេះទ្រង់មិនអាចធ្វើជាអ្នក
សង្គ្រោះ ។ ទ្រង់បានសរសេរប្រាប់
ពីអ្នកសង្គ្រោះដែលនឹងយាងមក ។

ឱ្យព្រះរាជបុត្រាបានគ្រប់គ្រងលើរាស្ត្ររបស់ព្រះដោយសុចរិត ហើយលើ
ពួកក្រីក្រដោយទៀងត្រង់ ហើយជួយសង្គ្រោះដល់ពួកកូនរបស់មនុស្ស
ក្រីក្រ ព្រមទាំងវាយពួកអ្នកសង្កត់សង្កិនឱ្យខ្ទេចខ្ទីទៅ។
នៅក្នុងគ្រាព្រះរាជបុត្រា នោះមនុស្សសុចរិតនឹងមានសេចក្ដីចំរើនឡើង
ហើយនឹងមានសេចក្ដីសុខជាបរិបូរ ដរាបដល់ព្រះច័ន្ទរលត់សូន្យទៅ។
ទ្រង់នឹងមានអំណាច ចាប់តាំងពីសមុទ្រម្ខាងទៅសមមុទ្រម្ខាង
ហើយពី ទន្លេរហូតដល់ទីបំផុតផែនដី។

អើ ពួកក្សត្រទាំងអស់នឹងផ្តួលខ្លួនក្រាបចុះនៅចំពោះទ្រង់
ហើយ អស់ទាំងនគរនឹងចំណុះទ្រង់ ទ្រង់នឹងលោះជីវិតគេ
ឱ្យរួចពីការ សង្កត់សង្កិននិងការច្រឡោត ទ្រង់នឹងគង់នៅ។
មនុស្សទាំងឡាយនឹងអធិដ្ឋានឱ្យទ្រង់ជានិច្ច ហើយនឹងថ្វាយពរដល់
ទ្រង់ជាដរាបរាល់ថ្ងៃ នាមទ្រង់នឹងស្ថិតស្ថេរនៅជាដរាប
គឺនឹងមាននៅអស់អំឡុងដែលនៅមានព្រះអាទិត្យភ្លឺតទៅ
ហើយមនុស្សទាំងឡាយនឹងបានពរដោយសារទ្រង់អស់ទាំងសាសន៍
នឹងហៅទ្រង់ថា ព្រះអង្គដ៏មានពរ។

ព្រះអម្ចាស់ មានបន្ទូលទៅកាន់ដាវីឌ **ក្រោយពីឯង ស្លាប់**
អញនឹងប្រគល់ឱ្យនគររបស់ឯងទៅកូនរបស់ឯង វានឹងសង់វិហារមួយ។
ដែលគេនឹងថ្វាយបង្គំអញ ហើយអញធ្វើឱ្យនគររបស់វាគង់វង្សជារៀងរហូត។

សាំយូអែលទី២, ៧:១២-១៦, ទំនុកដំកើង ២២:១៤-១៨, ៧២:១-២០

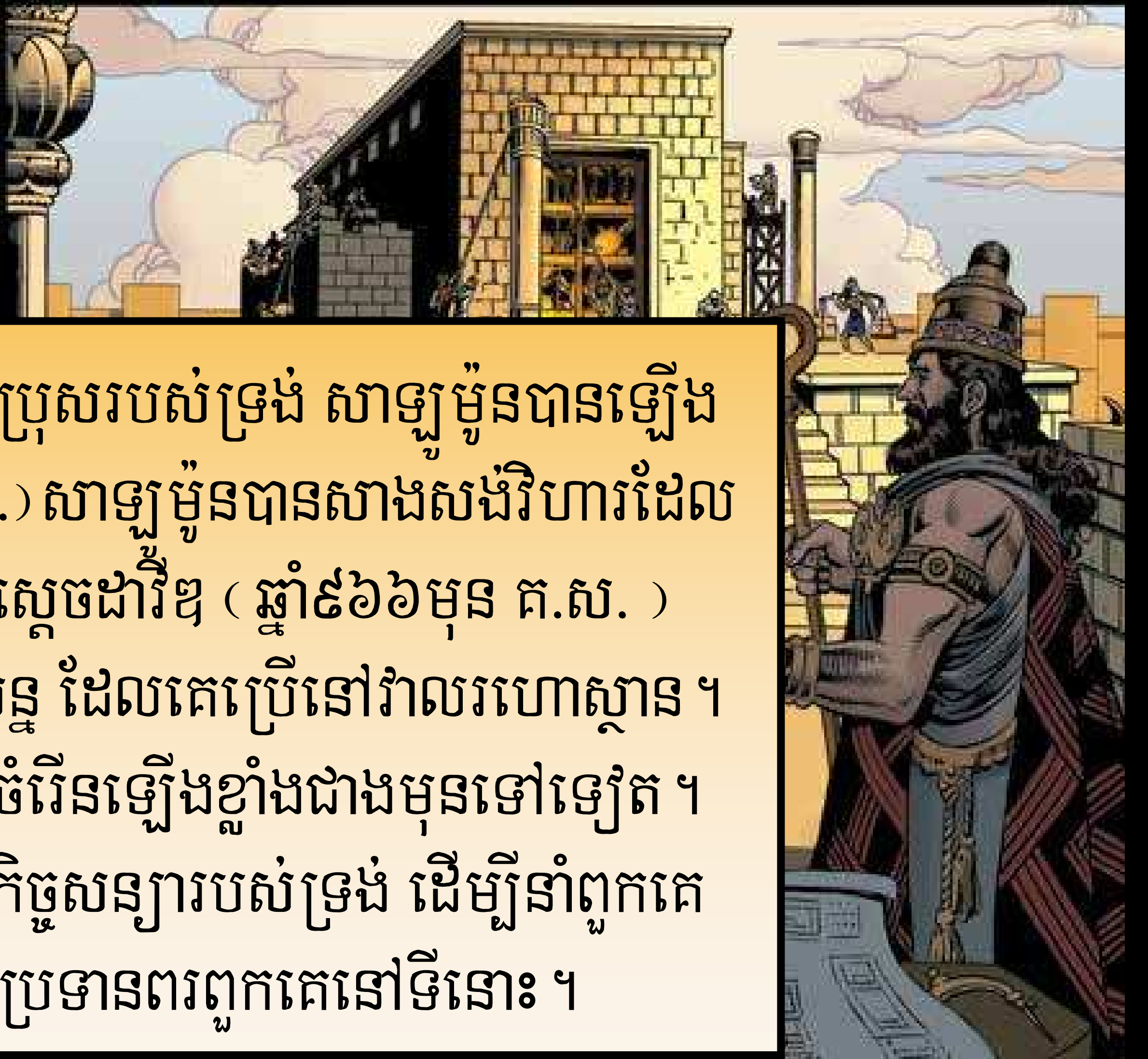

បន្ទាប់ពីស្ដេច ដាវីឌ សុគតកូនប្រុសរបស់ទ្រង់ សាឡូម៉ូនបានឡើង
សោយរាជ្យ(ឆ្នាំ៩៧១មុន គ.ស.) សាឡូម៉ូនបានសាងសង់វិហារដែល
ព្រះអម្ចាស់បានផ្ដល់ប្លង់ដល់ ស្ដេចដាវីឌ (ឆ្នាំ៩៦៦មុន គ.ស.)
ដើម្បី ជំនួសវិហារបណ្ដោះអាសន្ន ដែលគេប្រើនៅវាលរហោស្ថាន។
ពួកមនុស្សនៃអ៊ីស្រាអែលបានចំរើនឡើងខ្លាំងជាងមុនទៅទៀត។
ព្រះអម្ចាស់ ពិតជាបានបំពេញកិច្ចសន្យារបស់ទ្រង់ ដើម្បីនាំពួកគេ
ចូលទៅកាន់ទឹកដីហើយប្រទានពរពួកគេនៅទីនោះ។

ប៉ុន្តែមានកិច្ចសន្យាមួយដែលព្រះមិនទាន់បំពេញនៅឡើយ គឺការយាងមកនៃអ្នកសង្គ្រោះ ដែលនឹងបំផ្លាញកិច្ចការរបស់អារក្សសាតាំង ។ ពួកមនុស្សនៅតែប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយគេនៅតែថ្វាយឈាមសត្វ ដើម្បីលុបលាងបាប ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានថ្លែងអំណរគុណ ដែលព្រះអម្ចាស់ បានផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវផ្លូវមួយ ដើម្បីគ្របបាំងអំពើបាបរបស់គេ រហូតដល់ពេលកំណត់អ្នកសង្គ្រោះនឹងយាងមក ហើយលុបអំពើបាបរបស់ពួកគេចេញរហូត ។

ប្រជាជនហេព្រើរបានមកវិហារ ដើម្បីស្តាប់ការ
បង្រៀនពីព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ជាពិសេសពួកគេរីករាយ
នូវបទទំនាយនៃអ្នកសង្គ្រោះដែលនឹងយាងមក ។

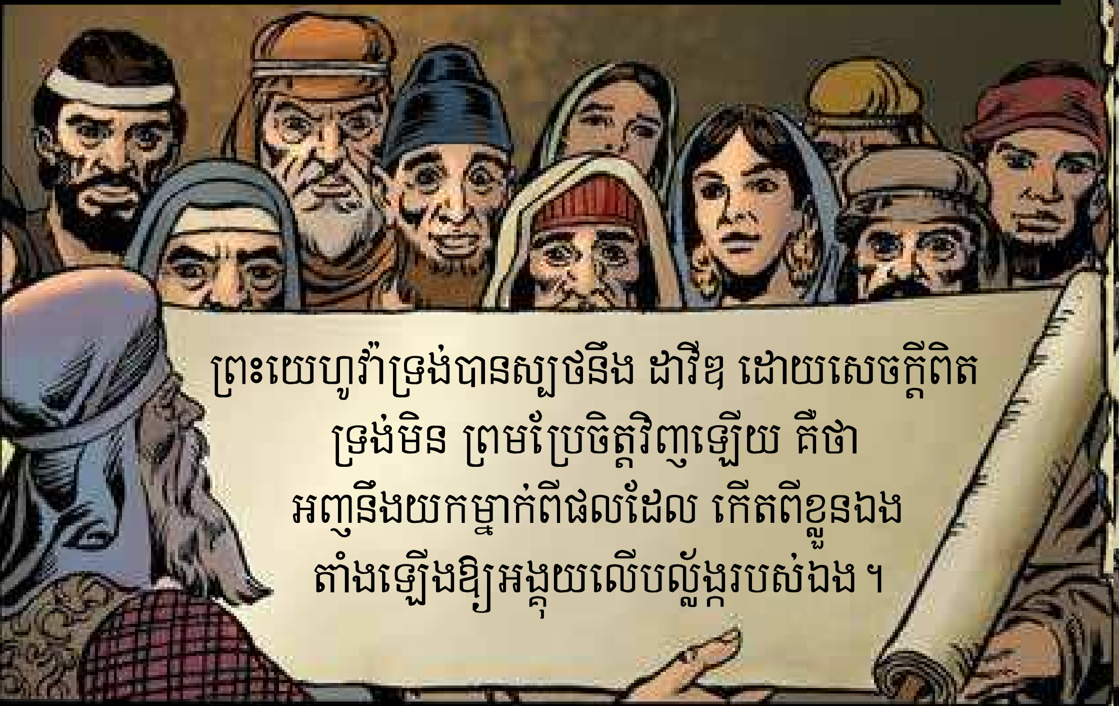

ដាវីឌ
បានទាយជាច្រើនអំពីអ្នកសង្គ្រោះដែលនឹងយាងមក
ព្រះយេហូវ៉ា
ទ្រង់មានបន្ទូលដល់ព្រះអម្ចាស់នៃទូលបង្គំថា
ចូរឱ្យឯងអង្គុយនៅខាងស្តាំអញ
ទាល់តែអញដាក់ពួកខ្មាំង សត្រូវឯង
ឱ្យធ្វើជាកំណល់កល់ជើងឯង ។
ទំនុកដំកើង ១១០:១ ឱព្រះអង្គអើយ

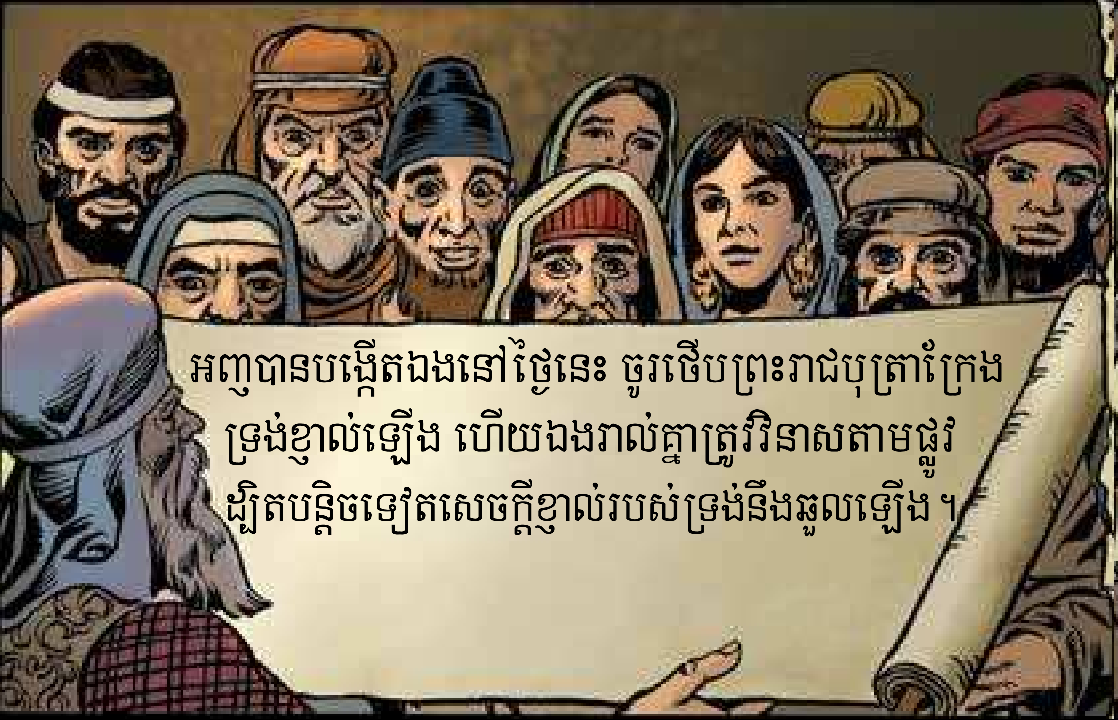

បល្ល័ង្កទ្រង់នៅស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច
រៀងរាបតទៅ
ឯព្រះដំបងពេជ្ររបស់រាជ្យទ្រង់នោះជាដំបង
សុចរិត ទ្រង់បានស្រឡាញ់សេចក្ដីសុចរិត
ហើយស្អប់ទុច្ចរិត ហេតុនោះបានជាព្រះ
គឺជាព្រះនៃទ្រង់ បានចាក់ប្រេងតាំងទ្រង់
ជាប្រេងនៃសេចក្ដីត្រេកអរសាទរ
លើសជាងពួកសំលាញ់នៃទ្រង់ ។ ទំនុកដំកើង
៤៥:៦-៧

បទទំនាយទៀតពីអ្នក
សង្គ្រោះដែលនឹងយាងមក

ឯអញ អញនឹងតាំងឡើងឱ្យធ្វើជាកូនច្បងរបស់អញ
គឺមហាក្សត្រ យ៉ាងខ្ពស់បំផុតនៅផែនដី ទំនុកដំកើង
៨៩:២៧ គឺថា ព្រះនៃទូលបង្គំអើយ
ទូលបង្គំមានសេចក្តីអំណរ នឹងធ្វើតាម ព្រះហឫទ័យទ្រង់ អើ
ក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់ក៏នៅ ក្នុងចិត្តទូលបង្គំ ទំនុកដំកើង
៤០:៨ ខ្ញុំនឹងបើកមាត់បញ្ចេញជាសេចក្តីប្រៀបធៀប
ហើយនឹង ពោលជាសេចក្តីអាថិកំបាំងពីចាស់បុរាណ
ទំនុកដំកើង ៧៨:២

ទូលបង្គំត្រូវច្រួចចេញដូចជាទឹក
ហើយអស់ទាំងឆ្អឹង
នៃទូលបង្គំសណ្តកចេញពីគ្នា
ចិត្តទូលបង្គំទុកដូចជា
ក្រមួនដែលរលាយនៅក្នុងខ្លួនហើយ
កំលាំងទូលបង្គំ
ហួតខ្សោះទៅដូចជាអំបែងឆ្នាំង
អណ្តាតទូលបង្គំជាប់ នៅក្រអូមមាត់
ទ្រង់បាននាំទូលបង្គំចុះទៅក្នុងធូលី
នៃសេចក្តីស្លាប់
ហើយមានពួកមនុស្សអាក្រក់ដើរ
ក្រវែលជុំវិញទូលបង្គំ
គេបានចាក់ទំលុះដៃជើង នៃទូលបង្គំ
គេយកសំលៀកបំពាក់ទូលបង្គំចែកគ្នា
ឯអាវវែងរបស់ទូលបង្គំ
គេក៏ធ្វើឆ្នោតចាប់យក ។
តមនុកដមកើង ២២:១៤-១៨

សាឡូម៉ូន បានសោយរាជ្យជាយូរអង្វែង ហើយមានការរីកចំរើនជាច្រើន ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីទ្រង់សុគត នគរបានចែកជាពីរ គឺខាងជើងនិងខាងត្បូង។ ភាគខាងជើងបានបែកចេញ ហើយបានតែងតាំងមនុស្សអាក្រក់ម្នាក់ឈ្មោះ យេរ៉ូបោម ធ្វើជាស្តេចរបស់ពួកគេ (ឆ្នាំ៩៣១មុន គ.ស.)
នេះជាព្រះដែលបាននាំឯងចេញពីអេស៊ីព្ទ ហើយនេះជាសង្ឃរបស់ទ្រង់។

ពង្សាវតាក្សត្រទី១, ១២:២០,២៨-២៩, ទំនុកដំកើង ២:៧, ១២, ២២:៦, ១៤-១៨, ៤០:៨, ៧៨:២, ៤៥:៦-៧, ៨៩:២៦-២៧, ១១០:១, ៤, ១៣២:១១

នគរភាគខាងជើងឆ្ងាយពីវិហារដែលនៅយេរូសាឡិម
ដូច្នេះពួកគេសង់កន្លែងផ្ទាល់របស់ពួកគេ សម្រាប់ថ្វាយបង្គំរូបចម្លាក់គោដែលធ្វើពីមាស ។
មានផ្លូវជាច្រើនទៅព្រះអម្ចាស់ មនុស្សខ្លះ ហៅទ្រង់ថា យេហូវ៉ា ខ្លះហៅថា អាឡា ខ្លះហៅ កេម៉ូស ប៉ុន្តែពួកយើងហៅទ្រង់ថា បាល ។
ប៉ុន្តែអ្វីអំពីព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ដែលព្រះបានឱ្យហោរារបស់ទ្រង់ ? ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធបង្គាប់យើងថា កុំឱ្យមានព្រះណាផ្សេង ។ ព្រះគម្ពីរចែងថា មានតែព្រះមួយ ហើយមានតែផ្លូវមួយទៅទ្រង់ ។

តើឯងគិតថា ព្រះមាន ព្រះទ័យចង្អៀតឬ?
អញនឹងឈប់ស្តាប់ការនេះ ឥឡូវនេះ ការថ្វាយបង្គំព្រះបាលគឺជាសាសនាជាតិនៃទឹកដីនេះ អ្នកដែលមិនជឿនឹងត្រូវសម្លាប់ចោល ។

នៅពេលសង្ឃបានជ្រើសរើសរូបចម្លាក់គោឈ្មោលដើម្បីថ្វាយបង្គំ គេមិនបានដឹងថា
ពួកគេបានជ្រើសរើសរូបចម្លាក់ លូស៊ីហ្វឺ មុនមានបាបវាជាចេរូប៊ីនរបស់ព្រះ ។
ពួកគេកំពុងថ្វាយបង្គំអារក្សសាតាំង ហើយវាសប្បាយចិត្តណាស់
ពីព្រោះវាបានបង្វែរចិត្តមនុស្សឱ្យឃ្លាតឆ្ងាយពីសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះអំពីអ្នកសង្គ្រោះដែលនឹងយាងមក ។

ពង្សាវតារក្សត្រទី១, ១២:២៨, ១៣:១-២, យេរេមា ៤៤:១៧-២៥
ឱ ! ព្រះបាល សូម ទទួលការបូជាពីដៃដ៏ទាប របស់ពួកទូលបង្គំ ។
មានពរហើយម្ចាស់ក្សត្រិយ៍ នៃឋានសួគ៌ជាមាតានៃព្រះបាល អើយ សូមស្តាប់ការអធិដ្ឋានហើយ នឹងអត់ទោសបាបពួកទូលបង្គំ ។

តើឯងកំពុងធ្វើអ្វី
នៅ កន្លែងស័ក្ដសិទ្ធិនេះ ?
នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេហូវ៉ា
ដែលអ្នកបាន បែកចេញ ចូរស្ដាប់បន្ទូលនៃព្រះ។
កូនម្នាក់នឹងកើតពីពូជដាវីឌ ឈ្មោះរបស់កូននោះគឺ យ៉ូសៀស។
ហើយនៅលើអាសនៈនេះ គាត់នឹងដុតសង្ឃរបស់ព្រះបាល។
ហើយអ្នកសង្គ្រោះនឹងកើត មកតាមពូជនៃកូននេះដែរ។

តើអ្នកនិយាយដូចនេះយ៉ាងម៉េច? គ្មានអ្នកណាដែលអាចប្រាប់ពីអនាគតបានក្រៅពីពួកព្រះឡើយ ។
ដោយសារព្រះបន្ទូល របស់ព្រះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ឆ្អឹងនៃសង្ឃ និមួយៗនេះ យ៉ូសៀសនឹងដុតលើ អាសនៈនេះ ។

ព្រះនឹងប្រទានទីសំគាល់មួយ
ដែលខ្ញុំនិយាយ ពីបន្ទូលទ្រង់។
នៅថ្ងៃនេះអាសនៈដ៏ស្អាតដែលអ្នកបានធ្វើ
ដើម្បីថ្វាយយញ្ញបូជាដល់រូបព្រះដែលគនេះ
នឹងបែកជាពីរ
ហើយផេះដែលនៅក្នុងនឹងបានធ្លាក់ចេញ។

ហាស់ហា៎... ចូរស្តាប់អាចង្រៃដែលជឿ
យេហូវ៉ាកំពុងតែព្រុស ។ វាគិតថាវាត្រូវ
ហើយអ្នកផ្សេងៗទៀតជាអ្នកខុស ។
ចាប់វាសម្លាប់ចោលទៅ
! យ៉ាងម៉េចបានជាឯងមាន
ចិត្តក្លាហានហ៊ានប្រឆាំងនឹង
សាសនារបស់អ្នកផ្សេង !

នៅពេលស្តេចយេរ៉ូបោមចង្អុលទៅ ហោរា
ព្រះអម្ចាស់ធ្វើឱ្យព្រះហស្ត របស់ស្តេចស្វិត។

ព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមឱ្យពួកគេ ស្គាល់ទ្រង់នៅថ្ងៃនេះ។ សូមព្យាបាល ព្រះហស្តរបស់ស្ដេចយេរ៉ូបោម។

ពង្សាវតារក្សត្រទី១, ១៣:២-៦

ក្រាំង...!
នុលល
ទេ...!
អឺយា...!
ព្រះយេហូវ៉ា អីក៏ឆាប់ម្ល៉េះ ?

អ្នកពិតជាអ្នកសំណប់របស់ព្រះអម្ចាស់ ! ហោរានៃព្រះបាលមិនដែលធ្វើដូចនេះទេ ។ មកតាមខ្ញុំ យើងនឹងទៅបរិភោគអាហារជាមួយគ្នា ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងឱ្យទ្រព្យសម្បត្តិនឹងផ្តល់កិត្តិយសចំពោះការបំរើព្រះដ៏ល្អអស្ចារ្យនៅថ្ងៃនេះ ។
ទេ ទូលបង្គំមិនអាចទៅជាមួយទ្រង់ទេ ។ ព្រះមានបន្ទូលប្រាប់ថា មិនឱ្យហូបអាហារឬផឹកទឹកនៅពេលទូលបង្គំបាននៅ អ៊ីស្រាអែល ហើយទូលបង្គំមិនអាចត្រឡប់ទៅវិញតាមផ្លូវ ដែលទូលបង្គំបានមកនោះដែរ ។

ពង្សាវតារក្សត្រទី១, ១៣:៥, ៧-៩
វាបានបំផ្លាញសាសនា របស់ខ្ញុំ គ្មានសល់អ្វីសោះ ។
ប៉ុន្តែ អ្នកបាននិយាយថា ឆ្អឹងរបស់សម្ដេចសង្ឃ ត្រូវបានបូជានៅលើអាសនៈនេះ ។ ប៉ុន្តែអាសនៈនេះ បានខូចអស់ ហើយគ្មានអ្នកណាស្លាប់ទេ ។
នេះជាបន្ទូលរបស់ព្រះ មិនមែនរបស់ទូលបង្គំទេ ។

ដូចដែលព្រះបានបង្គាប់ ហោរារបស់ព្រះត្រឡប់ទៅវិញតាមផ្លូវផ្សេង
គាត់មិនបានផឹកទឹកឬហូបអាហារពីរថ្ងៃហើយ គាត់ស្រេកទឹកនិងហេវ
យ៉ាងខ្លាំង។ មានយុវជនពីរនាក់ដែលបានថ្វាយបង្គំរូបចម្លាក់គោធ្វើពី
មាសនៅថ្ងៃនោះដែរ គេបានឃ្លាំមើលគាត់នឹងដើរទៅផ្លូវណា។

ពុក ខ្ញុំមិនជឿ បើខ្ញុំមិន ឃើញដោយផ្ទាល់ភ្នែក របស់ខ្ញុំ។ វាដូចហោរា របស់អ៊ីស្រាអែលនៅជំនាន់មុនមែន !
លឿនឡើង ! ដាក់កែប នៅលើខ្នងលា ! ពុកត្រូវការ ទៅរកគាត់ !
ពុក តើពុកគិតថាអ្វីដែលគាត់ បាននិយាយពិតឬ ? តើព្រះយេហូវ៉ា គឺជាព្រះមួយអង្គដែលមានព្រះជន្មគង់ នៅឬ ? តើរូបចម្លាក់របស់យើងគ្រាន់ តែជាឈើហើយនឹងមាសឬ ?

គាត់បានឃើញហោរារបស់
ព្រះយេហូវ៉ា អង្គុយនៅក្រោមដើមឈើ
គាត់ចង់ទៅជិតអ្នកដែលមានអំណាចខ្លាំងដូចនេះ ។
ពីមុនគាត់បានធ្វើ ជាហោរារបស់ ព្រះយេហូវ៉ាដែរ
ប៉ុន្តែនៅពេលនគរបានចែកជាពីរ គាត់
បានថ្វាយបង្គំរូបចម្លាក់តាមអ្នកស្រុករបស់គាត់
គាត់មានហេតុផលថា
“សាសនាទាំងអស់គឺប្រហាក់ប្រហែលគ្នា” ។

អ្នកពិតជាអ្នកសំណប់របស់ព្រះមកពីយូដា អ្នកមើលដូចជាអស់កំលាំងណាស់ ។ សូមមកផ្ទះខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងទទួលអ្នកឱ្យបរិភោគអាហារ ។
ខ្ញុំមិនអាចទេ ព្រះបានបង្គាប់ខ្ញុំមិនឱ្យហូបអាហារ ឬផឹកនៅទីនេះទេ ។

អរគុណព្រះជាម្ចាស់
ខ្ញុំស្រេកទឹកខ្លាំង ។
ប៉ុន្តែខ្ញុំជាហោរាដូចអ្នកដែរ
ហើយព្រឹកមិញ ទេវតារបស់ព្រះ
យេហូវ៉ាបានប្រាប់ខ្ញុំថា ឱ្យនាំអ្នកទៅ
ផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីបរិភោគអាហារ ។

អាហារនោះឆ្ងាញ់ណាស់ ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំត្រូវត្រឡប់ទៅយូដាវិញ។
ព្រះយេហូវ៉ាមានបន្ទូលថា “ពីព្រោះឯងមិនស្តាប់ការបង្គាប់អញ
ហើយឯងបានហូបនិងបានផឹកនៅទីនេះ សាកសពរបស់ឯងមិនត្រឡប់
ទៅយូដាវិញ ដើម្បីបញ្ចុះសពនៅទីកន្លែងក្រុមគ្រួសាររបស់ឯងទេ”។

ប៉ា ប៉ាកំពុងទាយ ។ តើព្រះ មានបន្ទូលមកប៉ាទេ ?
មែនហើយកូនប្រុស របស់ប៉ា ជាច្រើនឆ្នាំមក ហើយ នេះជាលើកទីមួយ ដែលប៉ាបានទាយ ។

ពង្សាវតារក្សត្រទី១, ១៣:១០-២២
ប៉ា មានន័យថា គាត់នឹងស្លាប់ឬ ?
គាត់ពិតនឹងស្លាប់មែន ហើយវាជាកំហុសរបស់ប៉ា។

ហោរាបានចាកចេញទៅដោយពិបាកចិត្ត ដោយដឹងថា ព្រះតែងតែបំពេញ បន្ទូលរបស់ទ្រង់រហូត ។ គាត់ដឹងខ្លួនថា គាត់នឹងស្លាប់ តែគាត់មិននឹក ស្មានថា ការនេះកើតឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័សដោយរបៀបនេះ ។

នោះគឺជា ហោរា   មកពីយូដា!
វាគួរឱ្យចំឡែកមែន ដែលសត្វតោនិងសត្វលាអង្គុយជិតគ្នា ដូចជាពួកវាកំពុងតែយាមសាកសព ។
ខ្ញុំមិនដែលបានឃើញអ្វីដូចនេះទេ ។ តោបានសម្លាប់គាត់ ហើយអង្គុយនៅទីនោះ ប៉ុន្តែ វាមិនស៊ីគាត់ទេ ។

ហោរា
ក្លែងក្លាយបានយកសាកសពអ្នកសំណប់របស់ព្រះ
ហើយបានបញ្ចុះនៅក្នុងផ្នូររបស់គាត់ផ្ទាល់
ក្នុងចំណោមផ្នូរហោរា
របស់ព្រះបាលជិតកន្លែងដែលព្រះបានបំផ្លាញអាសនៈ ។

គេបានបញ្ចុះសពអ្នកសំណប់របស់ព្រះ
ហើយមិនយូរប៉ុន្មានមនុស្ស ទាំងអស់បានភ្លេច
ប៉ុន្តែនៅសល់មួយចំនួនបានចាំ ។ ពួកគេបានជួសជុល
អាសនៈ ហើយជិត៣០០ឆ្នាំក្រោយមក
ពួកគេនៅតែប្រើវាដើម្បីថ្វាយ
យញ្ញបូជាទៅព្រះបាល
ប៉ុន្តែគ្មានអ្នកណាដែលធ្លាប់បានដុតឆ្អឹងសង្ឃរបស់
ព្រះបាលនៅលើអាសនៈ
ដូចដែលអ្នកសំណប់របស់ព្រះបានទាយនោះទេ ។

ពង្សាវតារក្សត្រទី១, ១៣:២៣-៣១, ពង្សាវតារក្សត្រទី២,
២១:២៤, ២២:៨-១១, ២៣:១-៣

៣០០ឆ្នាំក្រោយមក ស្តេចមួយអង្គមានឈ្មោះថា យ៉ូសៀសបានគ្រងរាជ្យបល្ល័ង្កនៅនគរយូដាប៉ែកខាងត្បូង (៦៤០ឆ្នាំមុន គ.ស.) ។ ស្តេចបានឡើងទៅព្រះវិហារហើយរកឃើញព្រះគម្ពីរចំលង ។ វាបានធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ព្រះទ័យស្តេចនៅពេលដឹងថា ប្រជារាស្ត្របានបំភ្លេចព្រះដែលមានព្រះជន្មគង់នៅហើយគោរពរូបចម្លាក់ ។ ដូច្នេះស្តេចបានបង្គាប់ចាស់ទុំ ហោរា សម្តេចសង្ឃ ហើយអ្នកស្រុកយេរូសាឡិមទាំងអស់មកជួបជុំគ្នាស្តាប់ការអានព្រះគម្ពីរ ។

មនុស្សទាំងអស់បានខ្មាសនូវអំពើបាប របស់ពួកគេ ហើយបានយល់ព្រមស្តាប់ បង្គាប់ទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ។

ព្រះមាតាដ៏បរិសុទ្ធ
អើយជួយយើងផង !
ប្រជារាស្ត្របានស្តាប់បង្គាប់ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ
ហើយបានបំផ្លាញរូបចម្លាក់ទាំងអស់នៅក្នុងទឹកដី ។
ពួកគេបាន សម្លាប់សម្តេចសង្ឃទាំងនោះ
ដែលដុតធូបថ្វាយទៅព្រះអាទិត្យ ព្រះច័ន្ទ
ភពផ្សេងៗនិងម្ចាស់ក្សត្រិយនៃឋានសួគ៌ ។

ក្រឹត្យវិន័យដែលព្រះប្រទានឱ្យតាមរយៈលោក ម៉ូសេ មិនឱ្យរួមរ័កភេទដូចគ្នា ដូច្នេះអ្នកដែលរួមភេទខុសពីធម្មតាត្រូវបណ្តេញចេញពីទឹកដី។
អាពួកចំកួតគ្មានមេត្តា!

គេសម្លាប់មនុស្សក្នុងទឹកដីនោះ ដែលចេះទាក់ទងវិញ្ញាណអាក្រក់ និង គ្រូមន្តអាគមទាំងអស់។
កម្ទេចបាល់មន្តអាគមរបស់វា ហើយដុតផ្ទះវាចោលទៅ !
ពង្សាវតារក្សត្រទី២, ២៣:៥, ៧, ១០

ស្ដេចយ៉ូសៀស បានឡើងទៅបំផ្លាញ
អាសនៈ ចំកន្លែងដែលហោរាបានឈរ
ទល់មុខយេរ៉ូបោមជាស្ដេចទី១នៃនគរ
ប៉ែកខាងជើងកាលពី៣០០ឆ្នាំមុន ។
ពួកគេបានបំផ្លាញអាសនៈ និង
បានបំផ្លាញរូបចម្លាក់ ហើយនិងបាន
កាប់ដើមឈើចោលក៏កិនទាំងអស់
ឱ្យម៉ដ្ឋទៅជាម្សៅ ។
មានព្រះតែមួយអង្គ ហើយ
មិនត្រូវថ្វាយបង្គំទ្រង់ដោយរូបចម្លាក់ទេ ។
សម្ដេចសង្ឃក្លែងក្លាយនេះបាននាំឱ្យមនុស្ស
ឃ្លាតឆ្ងាយពីព្រះយេហូវ៉ា !

អ្នកត្រូវតែស្លាប់!
អាសនៈបានបែកម្ដងទៀត
ហើយផេះបានធ្លាក់ចេញ។

សម្តេចសង្ឃក្លែងក្លាយទាំងអស់បាន
សម្លាប់ចោល និងសពរបស់ពួកគេបាន
ដុតនៅលើអាសនៈដែលបែកបាក់នេះ ។
នៅជិតនោះមានទីកន្លែងបញ្ចុះសពសង្ឃក្លែងក្លាយ
របស់ព្រះបាល ។ ដើម្បីកុំឱ្យមនុស្សគោរពឬសែន
ផ្នូររបស់ពួកគេ យ៉ូសៀសបានជីកយកឆ្អឹងរបស់
ពួកគេឡើង ហើយដុតចោលលើអាសនៈ ។
ពង្សាវតារក្សត្រទី២, ២៣:១៥-១៦

ដុតឆ្អឹង ទាំងអស់ ។
ប៉ុន្តែព្រះអង្គ នេះគឺជាផ្នូរអ្នកសំណប់ របស់ព្រះ ដែលមកពីយូដាជិត៣០០ ឆ្នាំមុន ហើយនឹងបានទាយអំពីថ្ងៃនេះ។ គាត់បាននិយាយថា មាន មនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ យ៉ូសៀស គឺទ្រង់ ហ្នឹងហើយ ដែលនឹងមកហើយធ្វើអ្វីៗ ទាំងអស់ ដូចទ្រង់បានធ្វើនៅថ្ងៃនេះ។

អញ្ចឹងទុកឆ្អឹងគាត់នៅទីនេះ ដុតអាផ្សេង ។ ការគោរពរូបចម្លាក់នេះត្រូវឈប់ ទើបព្រះប្រទានពរឱ្យយើង ។
ដូច្នេះបទទំនាយមានចំណាស់៣០០ឆ្នាំត្រូវបានបំពេញហើយ ដូចអ្នកសំណប់នៃព្រះធ្លាប់បានទាយ ។

ឥឡូវនេះការគោរពរូបចម្លាក់បានចប់ហើយ ស្ដេច យ៉ូសៀស
បានបង្គាប់មនុស្សទាំងអស់ឱ្យគោរពបុណ្យរំលងដោយការចងចាំ ពីព្រះយេហូវ៉ា
បាននាំព្ធយុកោរបស់ពួកគេចេញពីអេស៊ីព្ទ ហើយនឹងបានឱ្យទឹកដីនេះដល់ពួកគេ។
មានពរហើយ ព្រះអម្ចាស់ របស់យើង ស្ដេចនៃសកលលោក
ដែលប្រទាននំប៉័ងចេញពីដី។

បន្ទាប់មកឪពុករបស់ពួកគេបានប្រាប់ពីប្រវត្តិរឿងដ៏យូរមកហើយ ។
នូវរបៀប ដែលព្រះអម្ចាស់រំដោះពួកគេចេញពីទាសភាពនៃអេស៊ីព្ទ
ហើយបានឱ្យ ក្រឹត្យវិន័យដល់ពួកគេ និងរោងថ្វាយបង្គំបណ្ដោះអាសន្ន ។ គាត់ប្រាប់ពួកគេអំពី
ឈាមដែលលាបលើគ្រោងទ្វារត្រូវបានសង្គ្រោះកូនប្រុសច្បងរួចពីមេបំផ្លាញ
របស់ព្រះ ។ នេះគឺជាបុណ្យរំលងដែលល្អជាងគេ ។

https://goodandevilbook.com/